

עפ"ג 23901/11/16 - שמעון אלפסי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 23901-11-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

שמעון אלפסי

ע"י ב"כ עו"ד אלבראנס

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' שמעוני) מיום 28.9.2016 בת.פ.
15968-03-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן בתקיפה הגורמת לחבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ונדון ל- של"צ בהיקף של 140 שעות; מאסר על תנאי; ופיצוי למתלון בסך של 20,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש ועצם ההרשעה.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 6.6.2014 בשעה 16:45 לערך ברחוב אגריפס בירושלים תקף המערער את המתלון וגרם לו לחבלה של ממש. באותן נסיבות, רכב המתלון על אופנועו (להלן- אופנוע 1) ונאלץ לבלום על מנת שלא להתנגש באופנוע שלפניו (להלן- אופנוע 2). אופנוע 2 עצר בהמשך הרחוב ליד אופנוע 1 והרוכבת הנוספת שרכבה על אופנוע 2 צעקה על המתלון ועל אופן נסיעתו. מיד לאחר מכן, הגיע המערער, אשר היה רכוב על אופנוע נוסף (להלן- אופנוע 3), ירד מהאופנוע, ניגש אל המתלון ונגח בפניו כשהקסדה לראשו. כתוצאה מהתקיפה, נגרם למתלון חתך באף אשר הצריך הדבקה.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר השירות עולה כי המערער בן 24 שנים, מגיע ממשפחה נורמטיבית, חמה ותומכת. לאורך שנות ילדותו לא התעוררו קשיים, זאת עד הגיעו לגיל 14, אז נפטר אביו ממחלה. המערער התגייס לצבא והוכר כחייל בודד עם

ניתוק הקשר בינו לבין אמו בעקבות חזרתו בשאלה והחלטתו להתגייס.

4. קצינת שירות המבחן התרשמה כי ברקע לביצוע העבירה עמדו חוסר בשלות, אימפולסיביות, אך כיום המערער נמצא בשלב בוגר בחייו- המערער אב לשני ילדים קטנים, מנהל עסק עצמאי בתחום הבנייה, מנהל צוות של כ- 20 עובדים ונרשם ללימודי קבלן במטרה להיות מוכר כ"קבלן רשום". עוד התרשמה קצינת שירות המבחן כי ההליכים המשפטיים כנגד המערער מהווים גורם מרתיע עבורו וחידדו את גבולות האסור והמותר- כל אלו מהווים גורמי סיכוי לשיקומו של המערער ולהימנעותו מהתנהגות עבריינית בעתיד.

5. תסקיר שירות המבחן המליץ על הימנעות מהרשעתו של המערער בדין, תוך השתת צו של"צ בהיקף של 140 שעות בפיקוח שירות המבחן.

טענות הצדדים

6. ב"כ המערער טען כי שגה בית משפט קמא כשלא אימץ את המלצת שירות המבחן שלא להרשיע את המערער למרות תפקידו החשוב של שירות המבחן הבודק לא רק נסיבותיו המיוחדות של המקרה, אלא גם את היכולת של המערער להשתקם.

7. נטען כי הקריטריונים להטלת של"צ ללא הרשעה כפי שנקבעו בע"פ 2083/96, כתב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.8.97) מתקיימים במלואם בעניינו של המערער, כדלקמן: ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום המערער; העבירה בוצעה בספונטניות כתגובה להתגרות מצד המעורב שלא הועמד לדין; המתלונן אמנם נפגע אך פציעתו הייתה אך חתך באף; מדובר בעבירה ראשונה ויחידה של המערער; ההרשעה עלולה למנוע מהמערער קבלת רישיון של "קבלן רשום" ותחסמנה בפניו עבודות בהן נדרש לסיווג ביטחוני גבוה והיעדר עבר פלילי.

8. בנוסף טען ב"כ המערער כי שגה בית משפט קמא בכך שקבע מתחם ענישה גבוה שאינו הולם את העבירה בה הורשע המערער. לשיטתו, מתחם הענישה צריך להיות מבחן ללא הרשעה ושל"צ לתקופה קצרה ועד למאסר קצר. הודגש כי זו הרשעתו היחידה של המערער. הודגשו עוד השיקולים שהיו מונחים לפני שירות המבחן בבואו להמליץ על אי הרשעה ונטען כי היה מקום לאמץ ההמלצה, במיוחד נוכח העובדה שבית המשפט ביקש את התסקיר. הוסף כי השיקולים בשאלת ההרשעה צריכים לכלול לא רק נזק קונקרטי, אלא גם נזק פוטנציאלי. צוין כי הנאשם אף פיצה את המתלונן בטרם נקיטת ההליכים המשפטיים.

ב"כ המשיבה הפנה לכך שמדובר באלימות בכביש, מדובר בנסיבות חמורות, ואין מקום להתערב בגזר הדין. בית משפט קמא התייחס לכל הטענות שנטענו על ידי הסנגור, וכן, לא הוכח נזק קונקרטי.

דין

9. ביטול הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא חריג המתאפשר רק בהתקיים נסיבות מיוחדות (סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977). הלכה פסוקה היא כי הימנעות מהרשעה הינה חריג שיופעל רק בנסיבות חריגות ויוצאות דופן כאשר לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה, ובהתחשב בשיקולי ענישה נוספים (ראו: רע"פ 2564/11 קנטור נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 4.4.2011)).

10. ברע"פ 11476/04, מדינת ישראל נ' חב' ההשקעות דיסקונט בע"מ ואח' (ניתן ביום 14.4.10) נקבע: **"על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון הכל בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון. כאשר מתקיים חוסר איזון נוקב בין העניין שיש לציבור באכיפת הדין, לבין עוצמת הפגיעה העלולה להיגרם לנאשם מהרשעתו וענישתו, עשוי בית המשפט להשתמש בכלי הנדיר הנתון בידו ולהימנע מהרשעת הנאשם (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין, פסקה 76 ואילך (ניתן ב-4.9.2007))."**

11. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שנטל על מעשיו, הבעת חרטה מצדו, גילו הצעיר והעובדה שמדובר באירוע ספונטני ללא תכנון מוקדם. עם זאת, על פי נסיבות העבירה בהן הורשע המערער על פי הודאתו, עסקינן במקרה אלימות שגרם למתלונן נזק. לא ניתן להפחית בחשיבות הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע העבירה- ההגנה על תחושת הביטחון האישי, שלומו ושלמות גופו של הפרט. בנסיבות אלה האינטרס הציבורי להילחם בתופעת האלימות מובן מאליו, ובית משפט קמא עמד על כך בגזר הדין שניתן בעניינו של המערער. בנוסף, בית משפט קמא קבע, בצדק, כי אין בהרשעה כדי לפגוע פגיעה חמורה בשיקום המערער או במקור פרנסתו בתחום הבנייה. גם טענותיו של המערער, כפי שצוינו בתסקיר שירות מבחן בנוגע לאי זכאותו להירשם כ"קבלן רשום" במקרה של הרשעה לא אוששו. בית משפט קמא ערך את האיזון באופן ראוי והולם ואין מקום להתערב בגזר הדין.

12. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ט אדר תשע"ז, 27 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד